

PEYGAMBERLERİN ORTAK AMACI: TEVHÎD (1)

Bütün peygamberlerin temel amacı şirki kaldırmak, Tevhidi yerleştirmek. Kur'ân'da anlatılan peygamber kıssalarının (öykülerinin) temel amacı budur. Şimdi bu konu üzerinde örnekler görelim:

Kur'ân, peygamber kıssalarını ayrıntılara girmeden, öğüt vermek için anlatır. Bu peygamberler, âdetâ bir tek millet olan in-sanlığa Allah tarafından, birbiri ardınca gönderilmiş elçiler olarak gelirler ve birbirlerinin misyonlarını sürdürürler. Kur'ân'ın, peygamberlerin kıssalarını birbirine benzer tarzda sunuşundan, tarih boyunca insanların birbirine benzer davranışlar gösterdiği; insanların birbütün, peygamberlerinde aynı amacı, yani tevhîdi yerleştirmek üzere gelen elçiler oldukları anlaşılmaktadır.

Örnek olarak 7 Peygamber dizisinin sergilendiği Şu'arâ Sûresi'ndeki kıssa dizilerini gözden geçirelim:

"10- Rabbin Mûsâ'ya seslendi: "O zâlim kavme git! 11- Firavun'un kavmine. Onlar (kötülüklerden) korunmayacaklar mı?" 12- (Mûsâ): "Rabbim, dedi, ben, onların beni yalanlayacaklarından korkuyorum. 13- Göğsüm daralıyor, dilim açılmıyor (tutukluk yapıyor), onun için Hârûn'a da elçilik ver. 14- Hem benim üzerimde onlara karşı işlediğim bir günâh da var (onlardan bir adam öldürmüştüm); onların beni öldürmelerinden korkuyorum." 15- (Allâh): "Hayır, dedi, ikiniz de âyetlerimizle gidin, biz sizinle beraberiz, (aranızda geçecekleri) dinliyoruz. 16- Firavun'a giderek deyin ki: 'Biz âlemlerin Rabbinin elçisiyiz. 17- İsrâîloğullarını bizimle beraber gönder.'" 18- (Gittiler, Allâh'ın emrini duyurdular. Firavun) Dedi ki: "Biz seni, içimizden bir çocuk olarak yetiştirmedik mi? Ömründe nice yıllar aramızda kalmadın mı? 19- Ve sonunda o yaptığını da yaptın, sen nankörlerden birisin." 20- (Mûsâ): "Onu yaptığım zaman sapıklardan idim, dedi. 21- Sizden korkunca aranızdan kaçtım, sonra Rabbim bana hüküm (bilgi ve hikmet) verdi ve beni elçilerden yaptı. 22- O başıma kaktığın ni'met de İsrâîloğullarını köle yapman(yüzünden)dir. (Onları köle diye kullanıp erkek çocuklarını kesmeseydin, senin eline düşmezdim)" 23- Firavun dedi ki: "(Ey Mûsâ) âlemlerin Rabbi nedir?" 24- (Mûsâ): "Göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunan her şeyin Rabbidir. Eğer gerçekten inanan kimseler iseniz (bunu anlarsınız)." dedi. 25- (Firavun) Çevresinde bulunanlara: "İşitiyor musunuz?" dedi. 26- (Mûsâ): "O sizin de Rabbiniz, önceki atalarınızın da Rabbidir" dedi. 27- (Firavun): "Size gönderilen bu elçiniz mutlaka delidir" dedi. 28- (Mûsâ): "Eğer düşünürseniz O, doğunun, batının ve bunlar arasında bulunanların da Rabbidir" dedi. 29- (Firavun): "Ey Mûsâ): Andolsun ki benden başka tanrı edinirsen, seni mutlaka zindana atılanlardan yapacağım" dedi. 30- (Mûsâ, peki): "Sana (doğruluğumu) kanıtlayan apaçık bir şey getirmiş olsam da mı?" dedi. 31- (Firavun): "Eğer doğrulardansan onu getir (bakalım)," dedi. 32- (Mûsâ), asâsını attı, bir de (baktılar ki) o apaçık

bir ejderha! 33- Elini (koltuğunun altından) çıkardı; o da, bakanlara parıl parıl parlayan bir şey oluverdi. 34- (Firavun,) Çevresindeki ileri gelenlere: “Bu, dedi, bilgin bir büyüçüdür. 35- Büyüsüyle sizi toprağınızdan çıkarmak istiyor. Ne buyurursunuz?” 36- Dediler ki: “Onu ve kardeşini egle, kentlere toplayıcılar gönder. 37- Bütün bilgin büyüçüleri sana getirsinler.” 38- Derken büyüçüler belli bir günün belirlenen vaktinde bir araya getirildi. 39- Halka da: “Siz de toplanır mısınız? denildi. 40- Umarız ki büyüçüler üstün gelirse biz de onlara uyarız.” 41- Büyüçüler gelince Firavun'a: “Eğer üstün gelenler biz olursak, bize mutlaka bir ücret var değil mi?” dediler. 42- “Evet, dedi, hem o takdirde siz (bana) yakınlardan olacaksınız. 43- Mûsâ onlara: “Atacağınızı atın!” dedi. 44- İplerini ve değneklerini attılar ve: “Firavun'un şerefine biz, elbette biz gâlib geleceğiz” dediler. 45- Mûsâ da asâsını attı. Birden o, onların uydurduklarını yutmağa başladı. 46- Derhal büyüçüler secdeye kapandılar: 47- Dediler: “Âlemlerin Rabbine inandık. 48- Mûsâ'nın ve Hârûn'un Rabbine.” 49- (Firavun) Dedi: “Ben size izin vermeden mi ona inandınız? O, size büyü öğreten büyüğünüzdür. Öyleyse (size ne yapacağımı) yakında bileceksiniz: Ellerinizi ve ayaklarınızı çapraz olarak keseceğim ve hepinizi çarmıhlayacağım!” 50- “Zararı yok, dediler, (nasıl olsa) biz Rabbimize döneceğiz. 51- Biz ilk inananlar olduğumuz için Rabbimizin, hatâlarımızı bağışlayacağını umarız.” 52- Mûsâ'ya: “Kullarımı geceleyin (Mısır'dan çıkar), yürüt; siz takibedileceksiniz.” diye vahyettik. 53- Firavun, (İsrâîloğullarının gittiğini duyunca) kentlere (asker) toplayıcılar gönderdi. 54- “Şunlar, (şu İsrâîloğulları), az bir topluluktur, dedi. 55- Bizi kızdırmaktadırlar. 56- Biz, ihtiyatlı, koca bir cemaatiz.” 57- Böylece biz onları çıkardık: bahçeler(in)den, çeşmeler(in)den. 58- Hazinele(in)den ve o güzel yer(lerin)den. 59- Böylece bunları İsrâîloğullarına mirâs yaptık. 60- (Firavun ve adamları,) Güneş doğarken onların ardına düştüler. 61- İki topluluk (yaklaşıp) birbirini görünce Mûsâ'nın adamları: “İşte yakalandık!” dediler. 62- (Mûsâ): “Hayır, dedi, Rabbim benimle beraberdir. Bana yol gösterecektir.” 63- Mûsâ'ya: “Değneğinle denize vur!” diye vahyettik. (Vurunca deniz) yarıldı, (on iki yol açıldı). Her bölüm, kocaman bir dağ gibi oldu. 64- Ötekileri de buraya yaklaştırdık (Mûsâ ve adamlarının ardından, düşmanları da bu denizde açılan yollara girdiler). 65- Mûsâ'yı ve beraberinde olanları tamamen kurtardık. 66- Sonra ötekilerini boğduk (Mûsâ ve adamları karaya çıkınca deniz kapandı, Firavun ve adamları boğuldu). 67- Muhakkak ki bunda bir ibret vardır, ama çokları inanmazlar. 68- Şüphesiz Rabbin, işte üstün O'dur, merhamet eden O'dur.” (Şu'arâ: 47/10-68)

(devamı yarın..)